

Deze brief is ondertekend door 541 buurtbewoners en mensen die werken in de directe omgeving van het ongeval.

Utrecht, 30 maart 2023

Geachte raadsleden en wethouder van Hooijdonk,

Op 24 maart is het leven op de Vleutenseweg plots stil komen te staan. Voor een klein meisje in het bijzonder was dit ook definitief. Hoe verwoestend het incident is geweest, is niet te beschrijven en doet de nabestaanden ook geen eer aan als wij dat wel zouden doen. Daar zijn professionals mee bezig waar wij veel vertrouwen in hebben en die dat veel beter kunnen. Wij schrijven deze brief niet uit boosheid, want er zijn alleen maar verliezers in dit verhaal. Wij hebben allen de hoop dat er alles aan gedaan wordt om herhaling te voorkomen en daarom deze brief.

Wat moet ons van het hart

Er zijn in de media veel aannames gedaan over dit incident die absoluut niet kloppen. Maar dat het een onveilig kruispunt is, waarvan buurtbewoners willen dat de verkeersveiligheid verbetert, dat is wel juist. De plek waar de aanrijding heeft plaatsgevonden is niet overzichtelijk en heeft diverse blinde hoeken. Je moet wel zes wegen oversteken waar het verkeer van verschillende (en onverwachte hoeken) kan komen en er staan geen verkeerslichten of zebrapaden. Zowel op de autobaan als op de busbaan wordt geregeld (te) snel gereden en voor fietsers is niet duidelijk aan welke kant van de weg zij moeten zijn. Er zitten drie basisscholen en diverse kinderopvang dicht bij deze onoverzichtelijke oversteek. Ook zijn er zorgen over de inrichting van de gehele Vleutenseweg.

Nu is een mogelijk volgende vraag: Wat is 'te snel' rijden? Wij denken allemaal dat als iedereen 30 km zou rijden over deze weg, dat de verkeerssituatie ook risicovol is. Aan de andere kant is deze weg een belangrijke ader voor hulpverleningsdiensten richting de stad en het is belangrijk dat zij ook snel ter plekke kunnen zijn. Het belang daarvan hebben wij kunnen zien.

Wat wij vragen

Nu zit een gemeenteraad misschien niet te wachten op de persoonlijke meningen van een aantal inwoners van Utrecht. Alle begrip, daarom het volgende voorstel:

1. Zorg dat een (onafhankelijke) verkeersdeskundige en risicomanager een goed advies geven over de verkeerssituatie van de Vleutenseweg.
2. Betrek daar de ervaringen van de bewoners/betrokkenen en nodig hen actief uit om inbreng aan te leveren.

Henno

Al 24 jaar woon ik op de Vleutenseweg. In de beginjaren was het een directe weg naar de oprit

van de A2, maar nu is daar een busbaan die naar de 'gele brug' leidt.

Door de aanleg van de busbaan kregen we vele scheuren in ons huis, maar daar hebben we nooit over gezeurd. Waar ik wel meerdere keren over geklaagd heb is dat 'onze' overgang een soort videogame geworden is. Je moet maar hopen dat je de overkant haalt.

We hebben er twee kinderen grootgebracht. Dagelijks krijg ik nog hartverzakkingen als er weer een bus op de claxon drukt om kinderen 'op te voeden' als ze voor hun gevoel gevaarlijk oversteken. Maar ook volwassenen krijgen regelmatig onnodig de schrik van hun leven op deze plek als een bus vindt dat zij iets verkeerd doen en bijna weigeren te remmen. Het lijkt alsof de buschauffeurs ook echt een hekel hebben aan deze plek, maar dat projecteren op het in hun ogen onverantwoordelijke gedrag van de andere weggebruikers. Een fietspad, een autobaan, een dubbele busbaan, een autobaan, een fietspad en een ventweg en we zijn aan de overkant. En nergens heb je voorrang of wordt er rekening gehouden met jou als voetganger. En dan heb je nog de taxi's. Vooral in het weekend rijden die vaak veel te hard de stad in en uit.

Afgelopen vrijdagochtend werd mijn nachtmerrie waarheid. Ik was er zelf bij.

De claxons horen we niet meer vanaf vrijdag, maar de situatie is nog hetzelfde.

Ik stuur een foto van de situatie mee zoals ik die vanuit ons raam zie (zie boven).

Elsbeth

Ik sluit me volledig aan bij mijn man Henno. Ik woon zelf al 32 jaar op deze plek. Vrijdag stond ik in de keuken op de hoek van de Vleutenseweg/van Koetsveldstraat een boterham voor mijn twaalfjarige zoon te maken toen ik een klap hoorde. Ik snelde niet eens direct aan het raam, want ik ben wel wat gewend. Dat zegt denk ik alles. Toen ik uiteindelijk wel naar buiten keek had ik direct spijt. Dit gruwelijke beeld van het meisje zal nooit meer van mijn netvlies gaan. Ik ben blij dat mijn zoon die ochtend met zijn rug naar de Vleutenseweg zat te ontbijten.

Nine

De onmacht die we voelen is enorm. Ook ik was één van de getuigen op de Vleutenseweg. Ik heb de aanrijding gezien, direct 112 gebeld, gedaan wat ik kon. Maar dagen erna voel, hoor en zie steeds maar weer het verdriet van hetgeen waar ik getuige van was. Ik schrijf daarom deze brief niet uit boosheid, want ik denk dat er echt alleen maar verliezers zijn in dit verhaal, maar wel in de hoop dat er alles aan gedaan wordt om herhaling te voorkomen. Ik ben namelijk ook een moeder van twee jongens van dezelfde leeftijd als de slachtoffers. Misschien keek ik daarom wel achterom, omdat ik de kinderstemmetjes hoorde, net voordat de bus de kinderstemmetjes doofde. Ik was getuige van mijn eigen aller aller grootste angst. Op een plek waar ik absoluut vaker een hartverzakking heb gehad als ik met mijn eigen kinderen de weg probeerde over te steken. Het ging vaak genoeg net goed, tot nu...

Dimitri

Sinds jaar en dag maak ik dagelijks gebruik van de buslijnen 12, 120, 38 en 73 om naar mijn werk en weer naar huis te gaan. Het rijden over de Vleutenseweg is er altijd een geweest van getoeter en harde rempunten tijdens de rit. Heb al vaak genoeg mogen meemaken dat het niet veel scheelde tot vrijdag de 24e van maart. Deze vrijdag kwam er een bus niet opdagen in mijn woonplaats waardoor ik later dan normaal op CS kwam en niets vermoedend in lijn 12 stapte...zes minuten later veranderende beelden die ik in en rondom de bus zie mijn leven in een totale chaos. Dit geldt ook voor de andere getuigen maar wat voor impact dit voor de getroffen familie EN de chauffeuse heeft, daar durf ik geeneens aan

te denken..... We zijn keurig opgevangen door alle hulpverleners...petje af voor deze mensen. Heb bij thuiskomst mijn kinderen extra geknuffeld maar zie nu een paar dagen later aan mijn kinderen dat ze zich zorgen maken. De blik in hun ogen als ze me aankijken... of het allemaal wel goed gaat met hun vader..... 24 maart heeft meer mensen geraakt dan ik had kunnen [vermoeden. Net](#) als de mede-getuigen hier reeds verklaard hebben gaan we niet fingerwijzen maar kijken we alleen naar de toekomst... Doe wat aan deze situatie aan de Vleutenseweg..meer vraag ik niet.

Team huisartsenpraktijk Vleutenseweg, Niasstraat 8 Utrecht

Afgelopen vrijdag 24 maart werd onze huisartsenpraktijk opgeschrikt door een afschuwelijk ongeluk in onze wijk Lombok. Wij waren hierbij direct betrokken doordat één van onze huisartsen direct ter plaatse was en eerste hulp heeft geboden aan de slachtoffers en indirect omdat veel van onze patiënten ooggetuige waren van dit afschuwelijke ongeluk en hierdoor met hun traumatische ervaringen op de praktijk kwamen om hun verhaal te doen. Wij herkennen de onoverzichtelijke verkeerssituatie op dit punt en hopen dan ook ten zeerste dat de verkeerssituatie wordt aangepast om toekomstige ongelukken te voorkomen. Wij betreuren het dan ook dat hiervoor eerst een dodelijk slachtoffer moet vallen en wensen de nabestaanden en ooggetuigen veel sterkte toe.

Sabine

Gister was ook ik getuige van een surrealistische nachtmerrie die op klaarlichte dag plaatsvond. Ik fietste langs en zag hoe iemand voor mij van zijn fiets af snelde om een familie te helpen die veilig naar de stoep wilde gaan. Later kreeg ik door wat er zich had afgespeeld. Ik zag teveel, en omschrijvingen hiervan zijn zoals eerder aangegeven door de andere getuige niet eervol. Wat ik wel wil benadrukken is het verdriet en shock van iedereen. Reacties gaan door merg en been, mede omdat het zo'n machteloze situatie was. Ik heb 112 gebeld. Gecheckt of de familie werd opgevangen. En besloot toen dat ik 'geen ramptoerist' wilde zijn, dus fietste verder en zag de brandweer. Ik kreeg hoop dat een reddingsactie toch mogelijk was. Hulpverleners raden me aan om naar de groep getuigen op het politiebureau te gaan waar ook slachtofferhulp was. Super ondersteunend. Ik ben echt dankbaar. De reacties op social media die ik kort hoorde en daarna van dat gesprek wegliep, maakten me echter zeer boos. Er wordt schuld gezocht. Maar wat levert dat op? Er is geen opzet. Laten we liever kijken hoe de familie steun kan krijgen én naar preventie. Preventie, waarbij er all-round wordt gekeken, bijvoorbeeld naar het perspectief van verschillende verkeersdeelnemers, weersomstandigheden etc. Laten we creatief denken, en mocht er ruimte zijn voor getuigen om hun perspectief en ideeën te delen dan denk ik graag mee met het onderzoeksteam. Ik hoop echt dat er iets kan worden veranderd en de verkeerssituatie veiliger wordt voor iedereen.

Baptiste mede namens de collega's van cafe West

Ik ben bijna twee jaar de bedrijfsleider van restaurant West. Gelegen in het hart van deze prachtige wijk, laat ons etablissement de harten van zijn inwoners resoneren. Samen delen we alle simpele geneugten van het leven. Het is altijd een genoegen om de mensen uit de buurt te ontvangen, die in de loop van de tijd onze vrienden zijn geworden. Deze vrijdag hoorde ik van het verschrikkelijke ongeluk en ben met grote spoed naar West toegegaan om de deuren te openen voor wie dat nodig had. Eenmaal daar, trof ik de meest absolute horror. Het is heel triest om te moeten toegeven dat waar we al lang voor vreesden, nu is uitgekomen. Veel te vaak wend ik mijn blik af van gasten die zich naar buiten begeven. Een

gil, een piepende band, een klaxon, een aanrijding van een voertuig... Zowel auto's, bussen, fietsen, scooters als voetgangers. Onder hen gezinnen en veel kinderen. Degenen die ik elke dag ontmoet, 's ochtends, 's middags en in de avond.

Om het te begrijpen, kom gewoon op het terras zitten en observeer het verkeer. Een paar minuten is voldoende. De snelheid van voertuigen, zowel autoweg als buslijnen, is ongelooflijk hoog. Ik zou zo graag willen dat ik me hier allemaal geen zorgen meer over hoefde te maken. De frequentie van deze ongelukken en bijna ongelukken, is helaas veel te hoog. Laten we er samen voor zorgen dat we in deze buurt veilig en vreedzaam kunnen leven.

Directeuren van de Basisscholen die aan of op korte afstand van de Vleutenseweg gevestigd zijn

Katinka van der Wal (Van Asch van Wijckschool), Jannetje Bisschop (Jenaplanschool de Brug), Annet Baart en Isis van Nunen (Kindercampus Molenpark), Els Mast (Agora HUB030) Anita Verweij (KBS De Catharijnepoort)

Op onze basisscholen is door ouders, leerlingen en medewerkers met ontsteldenis kennis genomen van het tragische ongeval dat op 24 maart rond 8 uur plaatsvond op de Vleutenseweg. Hierbij kwam een meisje van 7 jaar om het leven en raakte haar broertje van 5 jaar zwaargewond. Binnen onze scholen wordt enorm meegeleefd met het gezin dat nu een dochttertje en zusje verloren heeft. Tegelijkertijd spreekt iedereen zijn zorgen uit over de onveilige situaties op de Vleutenseweg en over sommige weggebruikers die te hard rijden. De oversteekplekken zonder zebrapad en verkeerslichten zijn, vooral voor kinderen (onze leerlingen), onoverzichtelijk. Met name tijdens de spits, wanneer op alle zes banen (lees fietspaden, autowegen en busbanen) verkeer langs raast. Helaas is een bekende uitspraak: 'Er moet eerst iets ernstigs gebeuren, voordat er iets verandert', nu de harde werkelijkheid geworden. We onderschrijven dan ook het voorstel dat er op korte termijn onderzoek gedaan gaat worden door een verkeersdeskundige en risicomanager naar de verkeersveiligheid op de Vleutenseweg om te voorkomen dat er nog meer slachtoffers vallen in de toekomst. Het is van belang om de ervaringen van buurtbewoners, waaronder ook kinderen, te onderzoeken en hen actief te betrekken. Indien gewenst, zijn wij als basisscholen bereid om onze medewerking hieraan te verlenen. We wensen u veel wijsheid bij de besluiten die genomen gaan worden.

Koen, bewoner Vleutenseweg

Iedere ochtend laat ik de hond uit en is de situatie rondom de Vleutenseweg chaotisch. Op 24 maart hoorde ik de sirenes al op en afgaan op de Vleutenseweg. Toen ik de hoek omdraaide leek het alsof ik in de hel was beland. Daar stond m'n buurman, dapper maar helemaal van streek. Hij heeft gezien wat ik nooit heb hoeven zien. Hij vertelde me wat ik nooit had willen horen. De rest van de dag heb ik met al m'n burenhuilen in de armen gestaan. Het ongeluk heeft ons allemaal heel diep geraakt.

Je hebt al je zintuigen nodig om de Vleutenseweg over te steken. De gevaarlijkste plekken zijn nota bene de plekken waar de verkeerslichten groen geven voor voetgangers (zie hierna

de uitleg bij ¹ en ²). ‘s Zomers wanneer de zon laag staat is het pas echt gevaarlijk. Ik hoop in het algemeen dat de Vleutenseweg wat minder aantrekkelijk wordt om te racen. Ik ben recentelijk vader geworden en ik hoop m'n dochter hier nog vele jaren gelukkig en veilig op te kunnen laten groeien.

Tot slot

Voordat wij komen tot een afronding moet één ding nog van ons hart. Wij vinden allemaal dat de aanrijtijd van de politie, brandweer, ambulance, traumaheli heel erg snel is geweest. Het standvastig handelen, de professionele zorg voor slachtoffers en ons als getuigen is subliem te noemen. Niet alleen op de dag zelf maar ook de dagen daarna is de zorg enorm, ook de zorg van de getuigen onderling. Wij zijn iedereen enorm dankbaar.

Wij zijn bereid om meer uitleg te geven. Mocht daar behoefte aan zijn dan heeft de griffie onze contactgegevens. Want de schok van het incident hebben jullie als wethouder of als raadslid vast ook gehad toen jullie het hoorden. Laten we daarom kijken of we iets kunnen leren van de gruwelijke ervaring en de Vleutenseweg veiliger maken.

Met vriendelijke groeten,

Henno (getuige), Elsbeth (getuige), Chris Bergström (getuige), Nine (getuige), Sabine (getuige), Daimary (getuige), Julie (getuige), Dimitri Van Ooijen (getuige), Koen Velthoven (bewoner), Baptiste (getuige en bedrijfsleider café West), medewerkers café West, Team huisartsenpraktijk Vleutenseweg, Katinka van der Wal (Van Asch van Wijckschool), Jannetje Bisschop (Jenaplanschool de Brug), Annet Baart en Isis van Nunen (Kindercampus Molenpark), Els Mast (Agora HUB030) en Anita Verweij (KBS De Catharijnepoort), medewerkers de Catharijnepoort, medewerkers eet en biercafé Lombok, Huisartsenpost Diaconessen Ziekenhuis, trainers en medewerkers Kaput Fit Personal Training Gym, Skategroep Jaarbeurs Utrecht

Bovenstaande namen zijn akkoord met publicatie en zijn zich bewust dat hun naam en verhaal openbaar is.

¹ Bij de kruising van Majellapark en de Vleutenseweg (een kruising verder dan het fatale ongeluk) zijn er geregeld gevaarlijke situaties. Wanneer je groen licht krijgt om over te steken, geeft de busbaan geregeld een waarschuwing dat er een bus aankomt. Meermaals per dag hoor ik bussen naar overstekende voetgangers toeteren terwijl nietsvermoedende voetgangers groen licht hebben om over te steken. De verkeerslichten aan de overkant van de straat staan op groen maar de busbaan (tussen de twee verkeerslichten in) staat op "pas op busverkeer". Dit systeem werkt ontzettend counter-intuïtief.

² Op de kruising waar je de Majellastraat wilt oversteken is het ook gevaarlijk bij groen licht... Hier is groen licht wederom gevaarlijk vanwege afslaande auto's. Een paar maanden terug is een vrouw op de fiets geschept door een afslaande auto. Dit probleem zie ik bij meerdere kruisingen in Utrecht. Geen verkeerslichten zou misschien beter werken, omdat mensen dan zelf de situatie inschatten in plaats van blind afgaan op groene verkeerslichten.